

НАРОДНА ПЪСЕНЬ.

Край чимширъ порти седѣла
Багряна мома хубава,
Свиленъ ржавъ си шиела
И на буля си думала:
„Я излѣзъ бульо, я излѣзъ
Погледни татъкъ на западъ,
Какво е слънце на залѣзъ
Червено, дори кърваво“.

— Почакай малко. Багряно
Мжжка си рожба приспивамъ
Слънце щомъ в'кръвъ е облѣно
Нѣкоя майка ще плаче
По първо чедо любимо.

Докато туй да издума,
Турски низами минали,
Багряна отъ прагъ грабнали
На луда коня вързали
И презъ гората хванали.
Остана майка горкана
Вѣчно да жали и плаче
По първо чедо Багряна —

Вѣра Паспалева.